

Menighedens bønner:

Mht. bønner og handlinger:

I kirkedøren får alle udleveret blyant og et lille stykke papir. Efter prædikenen er der en tid med stille musik, hvor man opfordres til at skrive en bøn, og det gøres tydeligt, at alle bønner, som bliver samlet ind, læses højt.

Det virker godt, hvis der er to læsere – og der læses tre bønner ad gangen (hvilket betyder, at man kan nå at læse den næste bøn, mens den anden læser ”sin” bøn højt). Efter de tre bønner synger vi ”O Gud, hør vor bøn”. Og derpå beder vi igen 3 bønner. Det må gerne tage tid. Der er en meget intenst og meditativ stemning. Slut med Fadervor.

Præsten kan have forberedt en bøn som opsamling på de små, skrevne bønner – og i tilfælde af, at ingen skriver bønner!

Erfaringen er, at folk skriver bønner, som både er personlige og almene, og at det er en meget, meget stærk oplevelse.

Ved sådan en fredsgudstjeneste, må man nok lige have overvejelsen, at her bedes for alle – og der bedes ikke bønner, som indeholder noget stigmatiserende/ racistisk/ fordomsfuldt mod én af grupperne.

Eks. fra Gellerup, hvor de ved den ugentlige ”Onsdagsbøn for fred” beder for alle som mister, som sørger og savner og håber – mennesker i Gaza, på Vestbredden, i Palæstina, i Israel, i Ukraine, i Rusland... og nævner mennesker på alle de steder, og stederne nævnes højt. Vi beder for mennesker, og vi beder for alle mennesker! Men ikke for lande.